

כ"ז אדר ב'
4 באפריל
יום ב'

הוה"פ מסכים למכירת בית המועצה בתנאי שיסאר לנו
שם מגרש של שני דונמים, ושבתמחיר הבית נקבל לא נחות מ-4500 דונם.
המועצה תבנה אז ביתה במגרש וה"ח.

ד' ניסן
10 באפריל
יום א'

ד"ר אייזנשטד מציע שהוה"פ יקים ועדה לתולדות הנועה
העבודה או מוזיאון לתולדות העבודה ביהדות ובציונות. ועדה זו
תרכז סביבה את ותיקי הנועה שימסרו לרשות המוסד כל החומר
שבידיהם. היא תאסוף גם חומר גנוז - חמונות, צלומים, חומר
אישי, מכתבים, דו"ח, דיאגרמות, ובעיקר כל הספרות הנוגעת
לרעיון העבודה, החל מהתנ"ך ועד הכרוז האחרון, אוסף כלי
עבודה קדומים. בזמן הראשון ידרשו לכך 3 חדשים. (1) לאכספונטיס,
(2) לכתבים, (3) לעבודה (רגיסטרציה). ל-3 החדשים הראשונים ידרשו
50 - 70 לא"י למסגרות, מעטפות, מכונת כתיבה ועוד. נחוץ
לדעתי חצי איש לנהל את הפעולה.

לדעתי יזמה זו חשובה ולא פעם חשבתי ודברתי עם
חברים על דברים אלה, אבל אמרתי לאייזנשטד שבזמן זה אין
להסתדרות אפשרות להקציב כספים לכך, אם כי הדבר חשוב בשביל
ההסתדרות. אייזנשטד מבקש לע"ע יפוי כוח מהוה"פ לפעול בלי
כסף. הבטחתי להביא את הדבר לפני הוה"פ.

אייזנשטד

אנשי האוהל, ברל, רמז, ביילינסון, זיאמה, אנכי.
הלוי רוצה להציג במועצה המתכנסת מחר שאלת קיומו של "אהל".
עוד מעט ימלאו 7 שנים ל"אהל", השקיעו בו הרבה כוחות בתנאים
איומים. עלה ויד. מסרו ל"אהל" מיטב יכלתם. מסירות להסת',
אולם היו רק "על יד" ההסת' - ולא בחוכה. הציגו 12 הצגות -
אף אחת לא ממין גרוע, תמיד היתה גישה אומנותית. לא זולה.
אנשי ההסת' לא העריכו דים את המפעל. לא התענינו בקיומו ולא
דאגו ולא רצו בקיומו. אפילו בתערוכה נכנסו לביתן ההסת' רק
בקושי ובערמה. דווקא בחו"ל שומעים הרבה על האוהל מפי שליחי
ההסת'.

יש רועם שיש אנשי הסת' אחדים ידיעה "אהל", יש גם
מתנדבים - ויש רבים אדישים. פרלסון ושפרינצק עובדים בשביל
"הבימה" - ואף פעם הוה"פ לא הופיע באספה בשביל ה"אהל".
"דבר" היה נותן בקושי ידיעות על ה"אהל", - אנשי ה"אהל"
עובדים מתוך עוני ורעב - מתוך נאמנות להסת' - ו"אהל" לא זכה
להיות מוסד הסתדרותי. רצינו לשנות שם "אהל" מסטוריה
לתיאטרון של פועלי א"י - הביעו החברים חששות. אני עיפתי,
"הבימה" הציעה לי עבודה בבימה, רג'י - מסעמים מוסריים לא
קבלתי. לחברים יש יחס אחד - השקיעו עבודת 7 שנים, רכשו דבר מה,
אינם רוצים להפסיד זאת.

רוקח, שושנה פרסיץ הציעו לי כל עזרה ובלבד שאסיר
שלט ההסת' - לא רציתי לשמוע. עכשיו הולכים שפרינצק ופרלסון
יחד עם רוקח לנאום על הבימה.

כשבאה הבימה לארץ ווה"ת סידרה לה בנקס הכריז רובשוב

על הצורך למזג שני המוסדות. ה"אהל" לא רצה לשמוע, היה אז בפריחתו. עבד בהתלהבות על "ירמיהו".

לפני זמן הזמינה מ.פ.תא. את ה"אוהל" לברר מצבו,

אך לא יצא מזה כלום. זיאמה אמר לי אין כוח לעזור, אולי מוטב שתתאחדו עם הבימה. אולם הבימה נכונה לבטל את ההתחרות ולקבל חלק מאנשי אוהל. מה נעשה עם החלק השני.

הלוי דורש שהמועצה תכיר שאהל הוא תיאטרון של פועלי א"י - ולא סטודיה ע"י ההסת'. שההסת' תגייס כוחות לבנין בית ל"אהל", או שיהיה בית משותף ל"הבימה" ול"אהל". יש ל"אהל" עכשיו ברעון של 600 לא"י - אולם יש רכוש רב. וההסת' צריכה לקבוע תקציב, גם לחת אנשים אחדים שיעזרו ל"אהל" גם בחומר וגם ברוח.

הוה"פ צריך לאטור מחר על שפרינצק להופיע באספה למען בית "הבימה".

זרובל - לא הרביתי לפנות לוה"פ, כי נוכחתי שמרוב סרדות אין האוזן קולטת מה שמדברים. עכשיו באנו למלחמה. "אהל" נוצר באופן ריבולוציוני - וממשיך כך את קיומו. לא נוותר על קיומנו, עוד כוחנו אחנו, נשנס מתנינו ונלחם. חברים אחדים נשרו - אך הגרעין הבריא קיים. בבואי לארץ הייתי יותר שלם, כי החזית נחרבה. איך יוכל שפרינצק לדבר יחד עם רוקח. החבנו בית ל"מכבי" בסרט חבנו ל"הפועל". אולם גם אנשי ה"אהל" אשמים - אבל לא נשאל אם ה"אהל" צריך להתקיים. אנו דורשים שבמועצה העמוד שאלת ה"אהל". ה"אהל" יחיה - יהיה או

1950

לא יהיה בית. "אהל" הוא מקור חיותנו ולא נוותר. במועצה
אנו רוצים לדבר עם צבור הפועלים עצמו. אני מתנגד להעמדת
השאלה של הלוי - עשינו מה שהיינו צריכים לעשות, מה שעשו ותיקי-
התנועה. מי יאמר לנו להסיר שלט ההסת' - הנוכל לעשות זאת?
אנו דורשים סעיף מיוחד במועצה על האהל.

ברל - השאלה היא חמורה, אבל הפתרון שהלוי ואנשי
ה"אהל" מציעים היא קלה מאוד ולא תתן כלום. אין לדבר על "הבימה"
ו"אהל" כעל מכבי והפועל. אם וון פרידלנד יושב ב"אהל" מותר
לרוקח לכתוב ב"הבימה". "הבימה" אינה עניין של מעמד. אין
בדברים אלה חנוך הסתדרותי. מחוסר "הבימה" לא קפא ה"אהל"
ולא יעלה החינוך האמנותי של הפועל. ה"אהל" בא אלינו רק
בהסת' של תקציב ועזרה, ולא בשטח של הדרכה. קשרי ה"אהל" עם
ההסת' היו צריכים למצוא לעצמם דרך אחרת. הצעתי את עצמי
ל"אהל", סידרתי שיחות, אבל לדברים לא היה הד והמשך. לא
ראיתי ש"אהל" רוצה לשתף מישהוא אחר מאתנו - רובשוב, קופמן,
שוויגר. ל"אהל" יש רק קשר פורמלי עם ההסת'. וכוח כמו שיש
לנו זה לא יועיל לנו במועצה. לא אמרתי אנחנו נלך ונעשה הצגה
שהכבוש אתכם - אלא העשו וכוח "מעמדי". ההסת' לא חלמה שיהיה
לה ה'אסרון פרופסיונלי. ידענו שלא נוכל לפרנס דבר כזה.
צפינו לסטודיה שהצגה כוחות אמנותיים בהסת' אבל לא לקחנו על עצמנו
לקיים ה'אסרון פרופסיונלי. האפשר לקיים סטודיה כזו מאנשים
החיים על עבודה ולא על משחק? זוהי שאלה. השאלה השניה -
היחס הנפשי של הצבור ל"אהל". בתחילה היתה כל הצגה של "אהל"
חג ומאורע בקרב צבור הפועלים. לא "הבימה" הפריקה. רק קרה
דבר מה ש"אהל" חדל לעגין את הצבור. לא הכה גלים. אפילו

"ירמיהו" אכזב. יש לברר סיבת הדבר. אם משום שנחלש הרצון, אם משום שהפסידו חברים טובים - והפסד כוחות בשביל קבוצה קטנה של "אהל" שאינה עשירה בכוחות - אינו דבר קטן. ע"י רוגזה והחלטה הדבר לא ישתנה. חברים רבים נרשמו למען ה"אהל", עכשיו הם רק משלמים מס. כשבא אלי זיאמה בענין ה"אהל" הבעתי דעתי שיש לקיים ה"אהל". אך בזמן האחרון אני רואה ירידה. שאלת המיזוג עם "הבימה" אינה העיקר. השאלה היא מה חושב ה"אהל" על קשריו הרוחניים עם צבור הפועלים. יש תיאסרון בארץ, ודרושה זכות מיוחדת להצדיק קיום ה"אהל". המוצא הפרולטרני של ה"אהל" לא מספיק. בהצגות האחרונות של ה"אהל" לא ידעתי מה הדבר המיוחד של "אהל". במה חי ה"אהל" חיי צבור הפועלים, סבלו, ספקותיו? מאחרי המאורעות לא הורגש ה"אהל", בהצגותיו לא היה הדמיון. השאלה אינה שאלת המועצה - זוהי קודם כל שאלה פנימית של אנשי "אהל", ויש לשוחח עם קבוצות חברים על מהותו ותפקידו של "אהל". בירורים אתנו כעם אנשים ש"אהל" תלוי בהם באופן חמרי לא יתנו כלום.

ביילינסון - הצער של הלוי מוצדק. שלוש השנים האחרונות לא היו כולן של ירידה. "ירמיהו" ו"דלפונה" היו הצגות יפות. "הנסיון", "מגילת אסתר" לא היו מוצלחים. אבל לא עזרנו, מהר שכחנו את ההצגות הטובות. יש ל"אהל" רכוש רב - רג'יסר שאין שני לו בארץ. תוסף בהצעות הלוי.

חברי המזכירות הביעו דעתם נגד העמדת שאלת ה"אהל" במועצה, כי החלטת המועצה לא תוסיף ל"אהל", העזרה הדרושה - הכספית והמוסרית - יש לברר מקודם בזה"פ, אדלם. אם אנשי ה"אהל"

יעמדו על דרישתם - נביא את הדבר לפני המועצה.

הלוי הודיע שיחיעצו מחר בבוקר ויודיעו לזה"פ את

מסקנתם.

י"א ניסן
17 באפריל
יום א'

במוצאי חג - יום ה' בערב - יתקיים ערב ההסתדרות
בתערוכה: פתיחה, חמורה, נאומים, זמר, נאום ארלזרוב, זמר,
דברי ב"כ ארצות: גולדמן, ד. פינסקי, רוזנקרנץ (צ'חיה),
דר' שור (וינה), זגרק (ברזיליה) דר' רוזנברג (דווינסקי),
פונס (פולין), בהרב (רומניה), מעורר (ליסא)
מרד. יש להוסיף את האוהל.

- בוכבינדר עוזב את הספריה ועובר לחיפה. מציעים
לברר אם אפשר להעסיק את אייזנשטד.

- מתחילים פיטורין במחצבת עתלית, ויש לקבוע מי הם
היוצאים. החלטנו שאנשי נהריב יהיו האחרונים לפטורין, שאר
חברי "הגרעין" יהיה להם יתרון כלפי השאר, אבל יקחו בחשבון
את הוהק ומצב המשפחתי של כל שאר החברים.

- באו הפקידים מירושלים. לפני שבוע נתקבלו שני
פקידים ע"י ניימן וברבשטיין בניגוד להסכם שיקבלו פקידים
נוספים מהמפוטרים.